

CRÒNICA D'UNS DIES ALS EMIRATS ÀRABS UNITS. Gener'05

Fa pocs dies que he tornat a casa, després de passar prop d'una setmana al xocant món dels "sheiks" àrabs, dels "petrodòlars" i dels grans deserts de la Península Aràbiga. Encara avui, al cor de Girona, un diumenge plujós de cel fosc i cendrós, penso en aquesta magnífica experiència, que m'agradaria deixar escrita i, així, poder-la compartir.

El conjunt de 8 petits emirats de l'extrem oriental del Golf Pèrsic, just davant per davant de les costes iranianes i on l'Índic s'atreveix tímidament a estirar a llengua fins les platges d'Iraq (als aiguamolls de l'antiga rica i bíblica Mesopotàmia...), formen un estat propi, els Emirats Àrabs Units (EAU). Altres petits països, com Bahrain, Qatar o Kuwait, mantenen la pròpia singularitat i un estat, ahora, independent.

L'objectiu de l'estada no era altre que el de representar el Consorci Alba-Ter, flamant guanyador del Premi Internacional de Dubai a les Bones Pràctiques Ambientals, dotat de 30.000 dòlars i d'un elevat prestigi. Cal tenir en compte que és directament l'ONU i en ocasions de les mans de Koffi Annan, qui fa aquesta distinció, a un total de 10 projectes d'arreu del món, l'únic europeu dels quals, enguany, era el Consorci Alba-Ter. En ser l'Ajuntament de Girona integrant i membre de la Junta de Govern del Consorci, vaig tenir el privilegi, juntament amb altres regidors i alcaldes del curs del Ter (Flaçà, Celrà i Ripoll), de poder assistir a aquests actes. Tanmateix, l'amistat que m'uneix amb l'Íngrid Barceló, companya d'universitat mentre estudiàvem Ciències Ambientals i ara treballant per el Ministeri de Medi Ambient del govern emiratí, em va permetre passar 3 dies més al país, descobrint-ne els seus encants, la seva màgia, els seus contrastos, la seva riquesa.

Abu Dhabi, costa oest dels Emirats Àrabs, 25 de gener.

Els gratacels d'Abu Dhabi impressionen; sobre un horitzó ric en manglars i les aigües turqueses de les llacunes litorals, s'alcen desafiants cap al cel, sempre

blau profund; d'aquests blaus impertorbables al pas de les hores, dels dies i dels mesos. Mai ni un núvol. I, cap al sud, el desert d'Aràbia, a pocs metres de la costa, només interromput per una verdor impròpia, que delata la intervenció humana. Com és possible tanta verdor? Tanta aigua en un país on no plou més que cada 3 o 4 anys? Fonts i brolladors, parcs i jardins, gespa a les rotondes, fileres inacabables de tamarius i acàcies als marges i mitjanes de les enormes i poc freqüentades autopistes. Mantenir aquesta verdor artificial ha de costar milions de dòlars, em pregunto, però la resposta és senzilla, perquè aquests milions de dòlars afloren del subsòl en forma de líquid negre, molt més abundant, fins i tot, que els aqüífers. Aquí comença entendre's aquest país. El país del petroli, dels diners apareguts del no-res, de l'opulència dels qui controlen aquest "or negre".

Els "sheiks" del país administren la totalitat dels ingressos, com també "administren" políticament el país, on no hi ha eleccions. Això significa, senzillament, que se'n queden molts més dels que necessiten i la resta, el petit percentatge restant, és més que suficient com per a construir espectaculars autopistes que creuen el desert, amb 3 carrils per banda i il·luminació en tots i cadascun dels seus eixos, cada 100 metres. Suficient per a fer ponts d'alta enginyeria sobre wadis (petites rieres intermitents, que només duen aigua cada diversos anys...). Suficient per a dotar de parcs, jardins, ports, instal·lacions esportives, serveis socials i, com no, dels seus preferits *hobbies*: hipòdroms, camps de *polo* o centres de cria de falcons. Efectivament, cavalls i falcons són les seves passions...

Un 27% dels habitants del país tenen nacionalitat emiratí; la resta, prop de $\frac{3}{4}$ parts i majoritàriament paquistanesos, indis o filipins, són residents i treballadors, la mà d'obra al país. Necessaris i imprescindibles per a fer funcionar la màquina econòmica de la nació i perquè uns quants (molts més dels que podríem imaginar), no treballin. Però, per increïble que sembli, aquests que hi treballen, viuen prou bé. Els sous són prou dignes i l'atur és infreqüent. Això sí, la immigració es controla dràsticament; només entra el nombre just i necessari per a fer moure l'economia interna de la nació, tancant

de nou la barrera un cop aquest nombre s'ha assolit amb l'entrada dels que a cada moment són necessaris.

I què en fan els "sheiks" i les seves famílies de tants diners? Es mouen amb helicòpters per desplaçar-se al llarg del país (d'extensió més o menys com Catalunya), van amb *limusines*, "juguen" amb falcons a la cacera d'hubares i perdius, competeixen amb cavalls o fan grans despeses en iots, joies o viatges a les costes espanyoles de Marbella. També solen visitar-nos, a Catalunya, per un curiós fenomen: Tal vegada per la llum esclatant del desert, potser per la gran endogàmia, però molts d'ells pateixen problemes visuals i, vaig quedar sobtat del gran nombre de persones del país que coneixien Barcelona, no només per el mundialment famós "Barça", sinó també perquè molts d'ells venien a la clínica de l'eminència en qüestions ocular, el Dr. Barraquer.

Un altre aspecte curiós en el qual fer despesa és el "manteniment" de les diferents dones que cadascun d'ells té. Es diu que el fet de permetre tenir més d'una dona és simplement, una adaptació evolutiva d'un pobles nòmades que, al bell mig del desert, havia d'enfrontar sovint diferents comunitats, per la qual cosa, a còpia de lluites, batalles i guerres, la població masculina quedava en franca minoria. Fos el que fos, aquest pràctica encara és tolerada i ben vista avui en dia, per bé que ja només els més rics la posen a la pràctica i (benvinguts temps "moderns!"), la llei ja ha fet un pas endavant, només tolerant el casament amb successives dones, si la primera "autoritza" el casament amb la segona; i la primera i la segona, "autoritzen" la tercera. I així anar fent. Ben peculiar!

La qüestió és que els diners abunden, afloren d'arreu. L'hotel més car del món, on l'habitació pot costar molts milers d'Euros (això sí, amb piscina privada, heliport a la terrassa i 5 persones pendents de les exigències del client!), es troba a Dubai, a l'emblemàtic hotel construït sobre el mar. Les més complexes i modernes dessaladores (obtenen aigua salada a partir de l'aigua del mar, gràcies al complex sistema de l'osmosi inversa, eliminant, però, tones i tones de sal que s'aboquen de nou al mar, provocant concentracions salines

extremes i per tant alterant a la llarga l'equilibri de l'ecosistema marí), es troben als Emirats Àrabs. Els cotxes més potents, tots ells amb dos dipòsits de benzina i que consumeixen brutalment (tan li fa, va regalat, el fuel!). I els iots més espectaculars. Els palaus més moderns, frescos, verds i polits, enmig del bru desert sorrenc. És un d'aquells punts del món on sembla que, realment, amb els diners es pugui aconseguir gairebé tot, cavalcant sobre el clima, menyspreant la manca d'aigua, esmicolant la calor o, si cal, utilitzant les persones, encara que, si hi ha tants diners, fins i tot no cal fer-ho sobre aquestes, malgrat la dictadura regnant. Hi ha tant a repartir, que gairebé n'hi ha per a tothom... Això sí, de robar ni parlar-ne! Ningú roba. Suposo que pel simple fet que a qui se l'enxampa robant encara es porta a la pràctica el senzill mètode de, simplement, tallar-li la mà.

Tanmateix, per a mantenir aquesta situació, els "sheiks" bé procuren que res irrompi sobre la seva altíssima qualitat de vida. El seu "acostament" al món occidental, abandonant, si cal (i "cal" sovint), el convenciment islàmic (la pela és la pela!), els ha portat a haver de convèncer a cop de talonari, als integristes que els acusen vendre's als poders catòlics, capitalistes i americans, els quals els compren el petroli. Es diu que cada any paguen religiosament el que fa falta a Al Qaida, perquè no tingui temptacions de desequilibrar aquesta òptima situació del país. El més curiós és el que després fa Al Qaida a Amèrica i el món occidental (sí, sí, el món que els compra el petroli als "sheiks"), però en fi, no en sabem de la missa la meitat, de la resta...

Al Ain, desert d'Aràbia, des del Hebel Hafit, frontera amb Oman, 27 de gener.

Arribem amb les darrers llums al Hebel Hafit, amb en Cristophe i l'Íngrid. Al capdamunt d'aquest impressionant muntanyam hi cria un còlit molt singular, present en pocs llocs del món. El Mont Hafit és màgic. És una gran massa rocallosa, de tonalitat rogenques, que desafia la monotonia del desert sorrenc d'Aràbia, separant els estats d'Oman i dels Emirats Àrabs Units, a l'extrem sud-est d'aquest darrer país. Mentre pugem, tres aufranys s'enduen cap al ponent les darreres clarors del dia, com feia el falcó en el poema d'Espriu. Però al dessor, els llums de l'oasi d'Al Ain comencen a guspirejar, al temps que la

lluna blanca, rodona com una poma, tenyeix d'ombres les penyes i crestes dels contraforts i carenes del Hafit. El còlit ja deu dormir; no hi som a temps. Però el paisatge místic, d'un racó del món que potser mai més veuré, m'omple de sensacions que només els deserts aspres i crus són capaços de transmetre. Al cel, només la lluna plena a llevant eclipsa la infinitat d'estels que en abriguen de la nit.

Fa només unes hores hem visitat, gràcies a l'Íngrid i en Cristophe (un biòleg francès que, com tanta gent, ve a treballar un temps al país), un centre de cria en captivitat d'hubares, una mena de piocs, de sisons, de petits estruços del desert, en perill crític d'extinció, sobretot per la cacera (gran afecció dels "sheiks", encara que ara, algun d'ells amb ànima bondadosa ha decidit crear aquest centre, dependent del ministeri). A més, al matí havíem estat visitant un aiguamoll, tot fent censos d'ocells aquàtics que passen l'hivern en llocs temperats i càlids, per a tornar, amb l'arribada de la primavera, nord enllà, a la Sibèria més septentrional. Hi havíem vist flamencs, territs, bulbuls, fredelugues, tètols, becucs, comes-llargues, abellerols, gaigs blaus, botxins, capsigranys, fumarells, becs d'alena, ànecs, fotges, gambes, xivites, sisetes, gangues, enganyapastors, mosqueters, titelles, grassets, còlits, tallaretes, bitxacs, mines, piules, balquers, cueretes citrines i tantes espècies més, moltes d'elles noves per a mi. M'era difícil assimilar el dia, a aquelles hores del capvespre. També havia compartit amb l'Íngrid el projecte en el que ara treballa, sobre un interessant sauri de gran mida i cua punxosa, típic dels deserts i també amb poblacions en regressió. L'Íngrid m'explicava que aquests dies, observar natura era un privilegi, amb uns 20-30 graus de temperatura i brisa fresca, però ni se m'acudís visitar el país de maig a octubre; a vegades, 52 °C, i a ple sol, enmig del desert, no tenen més remei que, tapar-se tot el cos (mans i cara inclòs) per a crear una cpa d'aire calentíssim, però més "fresc" que l'extern o, en cas de tenir el cotxe a prop, fer un "break" al migdia, amb el cotxe engegat i dormint les hores de màxima calor amb l'aire acondicionat. Deu ser monstruós, pensava jo. En canvi, aquests dies, de "ple hivern" i un dels freds dels darrers anys, fins i tot vèiem alguna oca i fredeluga, espècies rares per a ells i tan freqüents per a nosaltres durant l'hivern.

Fos el que fos, el dia havia estat extraordinari i ara anàvem a veure una conferència d'un investigador anglès que portava anys estudiant els deserts. Una conferència que resultà interessantíssima; això sí, em va donar la sensació de retrocedir cent anys, de trobar-me en un d'aquells clubs privats de les colònies angleses, aquelles societats científiques, a l'Índia, Egipte o Kènia, on la comunitat culta, anglosaxona, occidental, feia xerrades, debats, conferències, excursions i activitats, sense intercanvi amb la població autòctona. En aquest cas, però, no per domini imperialista, sinó perquè només algun membre de la població autòctona no tenia interès en el tema.

Tornem aquell mateix vespre a Dubai, 150 kms més al nord-oest, després de fer el toc amb el conferenciant, assaborir una cervesa i conèixer gent d'indrets diversos que treballen en aquest peculiar país; una noia australiana, dues americanes, un francès, una anglesa... Poc a poc, va calant aquesta pluja fina de sensacions i contrastos cap al meu interior. El país no deixa de sorprendre'm. M'agrada ser-hi. M'agrada gaudir-ne i, com sempre, mai millor possible que coneixent gent del país, veure les entranyes, veure com funciona i qui hi viu, com hi viu. I no hi ha millor guia, naturalista, humanament, culturalment, que la Íngrid.

Dubai, 30 de gener.

Els darrers dies de viatge són completament diferents, però igualment intensos i impressionants. Canvio les botes, els texans i els prismàtics per el "traje", la corbata i la cartera del congrés.

Davant la costa de Dubai el govern (o sigui, insisteixo, els "sheiks"), han tingut el caprici de construir unes illes artificials, en forma de fulles que, vistes de sde l'aire, formen una gran palmera. Ara ja estan construint la segona de les "Palm Islands", i ja han acabat la que, des de l'aire forma el món. La "gràcia" que tenen és que els rics d'allà i d'arreu del món poden comprar-se una "illa" per ells sols (es veu que en Ronaldo i en Bekham ja en tenen una), i fins i tot pots escollir si vols una fulla de palmera en el cas de Palm Island o "comprar"

França, Puerto Rico, Nova Zelanda o, si tens més calers, Brasil o Rússia... Increïble. Però més increïble encara el que estan projectant, unes illes que, des de l'aire formaran una taula d'escacs. Ja m'imagino ara en Zidane comprant un alfil, o en Ronaldinho comprant un rei... Sigui el que sigui, provoquen un impacte enorme al litoral, alterant les dinàmiques dels corrents marins i destruint les costes de platges de sorra fina. Un problema similar havíem vist a Khor Khaba, a la costa est (que dóna directament a l'Índic i no pas al Golf Pèrsic), el dia abans, on els preciosos manglars estan esdevenint una marina residencial com Empuriabrava, entremig de flamencs, becs-planers, limícoles, xatracas de diferents espècies, bernats, martinets i fins i tots algunes tortugues marines que treien el nas tímidament entre les aigües riques en peix. Havíem visitat Khor Khaba el dia abans amb l'Íngrid (i en Kelly, el xicot canadenc de l'Íngrid, un tiu collonut!, que finalment havia tingut dia festiu, concedit per el seu cap, un "sheik" d'Abu Dhabi). Havíem visitat la costa est, els manglars de Khor Khaba i, per a mirar ocells, en camps de polo, de golf, en els pocs indrets amb plantació que hi ha (aprofitant aigües residuals per a regar), prop de les Depuradores, les quals anaven, no pas com aquí amb sistema de clavagueram, sinó amb cubes que transporten aigua neta i aigua bruta. La darrera tarda amb ells havia estat esplèndida, tan màgica o més que el capvespre al Hebel Hafit. Ens havíem passejat en el seu tot terreny per la península de Musandam, ja dins l'estat d'Oman, a l'estrem nord-est de la Península Aràbiga, fins a alçades de més de 1200 metres i on feia falta fins i tot màniga llarga. La pista avançava per wadis que serpentejaven entre espectaculars congostos, penyes i rocams feréstecs, aparentment exempts de vida natural; però no només animals i plantes hi vivien; ací i allà, escampats i aflorant com per art de màgia, petits nuclis de pastors (potser encara alguns nòmades), optimitzaven les petites deus d'aigua miraculoses. Aquests nuclis habitats si que viuen totalment allunyats dels rascacels que ara admiràvem al cor de la zona comercial i de negocis, ja a Dubai, l'endemà del comiat amb l'Íngrid i en Kelly, ara amb en Francesc, la Carme i en Vicenç.

Després d'alguna actes protocolaris, però també de moments "lliures" per a voltar per les rodalies de Dubai (Hatta, dromedaris en deserts sorrencs, les drassanes on petites barques de pesca de fusta contrastaven amb el luxe de

iots potents i imponents), vàrem haver de fer la nostra presentació en anglès. En Vicenç i jo vàrem explicar el projecte del Consorci Alba-Ter, davant un públic d'arreu del món, no només els premiats, sinó també membres del Comitè Hàbitat de les Nacions Unides, representants d'institucions locals (tots parents entre ells...), premsa, televisions i periodistes, etc. Era emocionant d'explicar el nostre projecte i compartir-lo amb experiències alligonadores (i algunes commovedores) d'Argentina, Iran, Palestina, Canadà, Kènia, Togo, Brasil, Uzbekistan... Els àpats i l'hotel, d'extrem luxe (estic segur que mai més estaré en un hotel tan luxós!) servien per a mantenir la imatge creada de riquesa absoluta d'aquest país, cúmulo d'emirats. En companyia d'en Vicenç, la Carme i en Francesc, vàrem acabar de descobrir el país, en aquest cas la ciutat i els seus parcs, jardins i carrers. També el seu "Zoco" o mercat àrab, encara que molt diferent d'altres que havia vist al Marroc, Tunísia, Egipte o Istanbul. Massa net, massa endreçat, poc sorollós, poc cridaner, poc "pudent"; en definitiva, massa occidentalitzat, encara que l'olor penetrant del safrà, de les desenes d'acolorides espècies sempre obre la caixa dels records viatgers i és capaç de posar en òrbita els milers de sensacions de llunyania de casa nostra.

El més soprenent, però, fou la cerimònia, la culminació del procés. Era de tal envergadura (venia el "sheik" més important, el president del país!), que ens varen fer anar dues vegades a simular-ne! Vàrem representar el moment del lliurament del premi en dues ocasions (una bonica però enorme i feixuga estàtua que simbolitzava una torre de vent de les que empren al país per a refrescar-se a ple estiu). Fins que no va sortir exactament com tocava, no vàrem quedar "alliberats", i ben senzill que era, recepcionar la figura, havent donat la mà al "sheik", girar-se en un punt molt concret, riure davant les televisions i caminar lentament però decidida fins un altre punt, també macat al terra, on calia esperar que els 10 premiats es possessin en ordre. Tot el que al matí havia estat "conya" i gresca per part nostra, esdevení, per contra, emotiu i institucional a la tarda. Jo em vaig emocionar, davant el missatge llegit de Kofi Annan, davant la lectura de fragments del Corà que remetien als valors de la Natura, de les plantes i dels animals, de l'home que malgrat el seu domini, n'ha de ser respectuós. Una cerimònia d'alt nivell, amb presència de presidents de comitès de les Nacions Unides i que veia culminada la nostra estada al país.

Aquell mateix vespre, l'avió que faria després escala a Amsterdam, s'enlairava de l'aeroport de Dubai, deixant enrere grans rascacels que acaronen el Golf Pèrsic, sobre la bruna pols del desert d'Aràbia. Potser el país no és com l'escric, però és un país que fa esforços perquè l'escrigui com l'he vist.

Ponç Feliu Latorre

Abu Dhabi, Dubai i Girona

Gener i Febrer'05

Per als més naturalistes, si us interessa, a continuació adjunto un llistat de les espècies de fauna que vàrem veure als diferents llocs:

BIRD REPORT AT UNITED ARAB EMIRATES. January 2005

Birds with * a picture (digiscoping) available (if interests you, I can send them by E mail).

- 1) January 25th (morning) at ABU DABHY MANGROOVE LAGOON, east part of the lagoon (Ponç Feliu)

Phalacrocorax carbo: 12
Bubulcus ibis: 1
Egretta alba: 1
Phoenicopterus ruber: 5
Francolinus pondicerianus: 4*
Numenius phaeopus: 1
Tringa totanus: 10*
Tringa nebularia: 3
Actitis hypoleucos: 3*
Larus genei: 2
Larus armenicus: 1
Larus cachinnans: 15
Larus ridibundus : >30
Streptopelia decaocto : 10
Streptopelia senegalensis >40
Columba livia domestica: 12
Psittacula krameri: 2
Pycnonotus leucogenys: 5*
Nectarinia asiatica: 1
Lanius isabellinus: 1*
Acridotheres tristis >80
Passer domesticus>50

2) January 25th (afternoon): NARC (National Avian Research Center) + Hebel Hafit and all the way from Abu Dhaby to Al Ain (Ponç Feliu, Cristophe ?, Ingrid Barceló)

Neophron percnopterus: 3
Francolinus pondicerianus: 6
Chlamydotis macqueeni 12 (captivity)*
Vanellus indicus: 5*
Streptopelia decaocto : 10
Streptopelia senegalensis >120
Columba livia domestica>20
Coracias benghalensis: 1*
Galerida cristata: 2
Hirundo rustica: 1
Pycnonotus leucogenys: 10
Oenanthe isabellina: 1
Oenanthe (x.) chrysopygia: 1
Monticola solitarius: 1
Lanius excubitor: 1*
Turdoides squamiceps: 6*
Sylvia (c) minula: 1
Passer domesticus>30

3) 26th January AL WHARTBA (morning) + CAMEL RACE FIELDS (afternoon) (Ponç Feliu, Ingrid Barceló, Cristophe and the indian ornitologist at Al Warthba):

Tachybaptus ruficollis: 3
Bubulcus ibis: 10
Egretta alba: 1
Phoenicopterus ruber>200*
Anser anser: 9
Alopochen aegyptiaca: 8
Tadorna tadorna: 28
Anas strepera: 11*
Anas crecca>25*
Anas clypeata >200*
Anas acuta: 16
Anas platyrrhynchos >40*
Circus aeroginosus: 7
Circus macrourus: 1 female
Falco tinnunculus: 1 male
Francolinus pondicerianus: 20
Fulica atra: 1
Gallinula chloropus: 5
Himantopus himantopus >120*
Recurvirostra avoceta: 2*
Charadrius hiaticula >200
Charadrius alexandrinus >500*
Charadrius dubius: 2
Pluvialis fulva: 58
Vanellus indicus: 6
Calidris alba: 3
Calidris minuta >2000*
Calidris alpina >1500*
Calidris ferruginea >300
Calidris temminckii: 2
Gallinago gallinago: 1
Limosa lapponica: 15

Limosa limosa: 3
Numenius arquata: 5
Tringa totanus>300*
Tringa erythropus>25*
Tringa stagnatilis >15
Tringa nebularia: 10
Actitis hypoleucos: 5
Philomachus pugnax>300
Larus genei>500
Larus (f.) heugleni : 2
Larus armenicus: 3
Larus ridibundus >2000
Chlidonias leucopterus: 1
Pterocles exustus : 7
Streptopelia decaocto>80
Streptopelia senegalensis >300
Columba livia domestica>50
Psittacula krameri: 12
Psittacula eupatria: 2
Caprimulgus aegyptius: 4*
Caprimulgus maharathensis: 1!
Merops orientalis: 5*
Melanocorypha bimaculata: 2
Calandrella brachydactyla: 6
Alauda arvensis>30
Galerida cristata>50
Riparia riparia>60
Anthus richardi: 2
Anthus campestris>30
Anthus similis: 8
Anthus pratensis: 5
Anthus cervinus: 10
Motacilla flava: 2
Motacilla citreola: 5*
Motacilla alba: 4
Pycnonotus leucogenys>50
Oenanthe isabellina: 8*
Oenanthe deserti: 4
Oenanthe oenanthe: 1
Prinia gracilis>30
Acrocephalus stentoreus>10
Nectarinia asiatica: 5
Lanius isabellinus>15
Lanius excubitor pallidirostris: 3
Acridotheres tristis >20
Passer domesticus>80
Miliaria calandra: 15

4) January the 27th GANTHOOT (Polo fields, plantations, golf course and hotel gardens, also beach) (Ponç Feliu, Íngrid Barceló)

Puffinus persicus: 1
Pandion haliaetus: 1
Francolinus pondicerianus>30
Cursorius cursor: 9*
Charadrius alexandrinus: 6
Vanellus indicus: 23
Numenius phaeopus: 1

Tringa ochropus: 1
Actitis hypoleucos: 1
Larus ichtyaetus: 12
Larus armenicus: 17
Larus ridibundus >2000
Sterna anaethetus: 3
Streptopelia decaocto>500
Streptopelia senegalensis >1000
Columba livia domestica>150
Psittacula krameri: 2
Merops orientalis: 4*
Coracias benghalensis: 1
Galerida cristata>100
Anthus richardi: 1
Anthus spinoletta: 2
Anthus campestris: 11*
Anthus similis: 2
Pycnonotus cafer: 18*
Pycnonotus leucogenys>80
Oenanthe isabellina: 9
Oenanthe deserti: 1
Prinia gracilis: 2
Sylvia curruca: 2
Phylloscopus collybita: 1
Nectarinia asiatica: 3
Lanius isabellinus: 6
Lanius excubitor: 7*
Acridotheres tristis >300
Passer domesticus>200
Euodice malabarica: 5

5) January the 28th (early morning) and Hatta Fort Hotel Gardens, and the way to Khor Khaba (not included) (Ponç Feliu, Ingrid Barceló, Kelly Brookes):

Falco naumanni: 1
Vanellus indicus: 2*
Actitis hypoleucos: 1
Streptopelia senegalensis > 25
Coracias benghalensis: 2*
Ammomades deserti: 6
Ptyonoprogne fuligula:5
Pycnonotus xanthopygos>20
Phoenicuros ochruros semirufus: 1 male
Oenanthe chrysopygia: 3*
Oenanthe alboniger: 7
Oenanthe monacha: 1
Sylvia curruca curruca: 2
Sylvia (c) minula: 1
Sylvia (c) althaea: 1
Nectarinia asiatica: 5
Lanius excubitor: 6
Lanius isabellinus: 1
Passer domesticus>5
Corvus ruficollis: 3

6) January the 28th (morning and afternoon) Khor Khalba + MUSANDAM (Wadi Bi) (Ponç Feliu, Ingrid Barceló, Kelly Brookes)

Phalacrocorax carbo: 14
Butorides striatus: 1
Ardeola grayii: 2
Egretta gularis >30
Egretta garzetta >10
Ardea cinerea: 1
Platalea leucorodia: 2
Phoenicopterus ruber: 2j
Therskiornis aethiopicus: 1
Falco tinnunculus: 3
Pandion haliaetus: 2
Haematopus ostralegus: 3*
Himantopus himantopus: 7
Recurvirostra avoceta: 1
Charadrius hiaticula: 4
Charadrius alexandrinus: 10*
Charadrius leschenaulti >10*
Charadrius mongolus >25
Pluvialis squatarola: 1
Calidris minuta: 6
Limicola falcinellus: 7
Numenius phaeopus: 2
Numenius arquata: 1
Tringa totanus: 4
Tringa nebularia: 3
Actitis hypoleucos: 1
Larus hemprichi >80*
Larus genei >800*
Larus (f.) heugleni >10
Larus fuscus fuscus >30
Larus armenicus >500*
Larus ridibundus >4000*
Sterna bergi : 14*
Sterna sandvicensis >30
Sterna benghalensis >40
Sterna anaethetus : 4
Sterna saundersi : 2
Streptopelia decaocto >10
Streptopelia senegalensis >150
Columba livia domestica >70
Apus pallidus: 2
Halcyon chloris khalbensis: 2
Alcedo atthis: 4*
Merops orientalis: 3
Galerida cristata >10
Ptyonoprogne fuligula: 3
Motacilla alba: 1
Pycnonotus leucogenys: 5
Phoenicuros ochruros semirufus: 1
Oenanthe chrysopygia: 2*
Oenanthe deserti: 2
Oenanthe alboniger: 4
Oenanthe picata: 1
Prinia gracilis: 1
Nectarinia asiatica >15
Lanius isabellinus: 1
Lanius excubitor: 4

Corvus ruficollis: 4
Corvus splendens>500
Acridotheres tristis >10
Passer domesticus>300
+ Caretta caretta (some al Khor Khalba)

7) January the 29th (afternoon): DUBAI CITY and HATTA ROAD (Ponç Feliu, Francesc Camps, Carme Brugarola, Vicenç Cara):

Bubulcus ibis: 2
Francolinus pondicerianus: 3
Larus ridibundus >30
Streptopelia decaocto: 5
Streptopelia senegalensis >80
Apus pallidus >10
Merops orientalis: 5
Galerida cristata>10
Ptyonoprogne fuligula: 3
Pycnonotus leucogenys: 6
Oenanthe caryopygia: 2
Sylvia curruca: 2
Prinia gracilis>30
Nectarinia asiatica: 4
Lanius isabellinus: 1
Lanius excubitor: 2
Acridotheres tristis >30
Passer domesticus>50

8) January 30th (early morning), DUBAI PIVOT FIELDS (Ponç Feliu):

Bubulcus ibis: 140
Ardea cinerea: 2
Anser anser: 3
Falco tinnunculus: 1
Francolinus pondicerianus>20
Vanellus vanellus: 1
Charadrius dubius: 2
Lymnocyptes minimus: 1
Larus ridibundus >20
Upupa epops: 6
Coracias benghalensis: 1
Streptopelia decaocto>10
Streptopelia senegalensis >300
Columba livia domestica>10
Psittacula krameri: 3
Apus affinis>10
Caprimulgus aegyptius: 1
Alauda arvensis>60
Galerita cristata>50
Alauda gulgula: 1
Anthus richardi: 9*
Anthus campestris: 1
Anthus hogdsoni: 1
Anthus godlewsky: 1
Anthus similis: 8
Anthus pratensis: 5
Anthus cervinus: 1
Anthus spinoletta: 7

Motacilla flava: 3
Motacilla alba: 10
Ptyonoprogne fuligula: 1
Pycnonotus leucogenys>10
Oenanthe isabellina: 5
Saxicola (t) maura: 2
Luscinia svecica: 2 females
Turdus philomelos: 2
Turdus ruficollis: 1
Prinia gracilis>20
Lanius isabellinus>2
Acridotheres tristis >30
Passer domesticus>30
Euodice malabarica>20

9) January the 30th KHOR DUBAI BIRD SANCTUARY and DUBAI city (morning) (Ponç Feliu, Francesc Camps, Carme Brgarola, Vicenç Cara)

Phalacrocorax carbo: 18
Ardea cinerea: 3*
Bubulcus ibis: 15
Egretta alba>10*
Egretta garzetta>20*
Egretta gularis>50*
Mycteria ibis: 2!*
Phoenicopterus ruber>300*
Platalea leucorodia: 87
Anas crecca>10
Anas clypeata >30
Anas acuta: 2
Anas platyrrhynchos >150
Circus aeruginosus: 1
Aquila heliaca: 1 juvenile
Himantopus himantopus >20
Recurvirostra avoceta: 1
Charadrius sp. >10
Calidris sp. >150
Limosa lapponica: >10
Limosa limosa>120
Tringa totanus: 2
Tringa nebularia: 1
Actitis hypoleucos: 1
Larus ridibundus >350
Streptopelia senegalensis >30
Columba livia domestica>25
Psittacula krameri: 2
Galerida cristata: 2
Pycnonotus leucogenys: 3
Passer domesticus: 10

10) January the 31th at SAFA PARK (morning) (Ponç Feliu)

Phalacrocorax carbo: 1
Ardea cinerea: 4
Butorides striatus: 1
Egretta alba: 1
Egretta gularis: 1 (white fase)*
Nycticorax nycticorax: 1 adult
Anas platyrhynchos >60*

Francolinus pondicerianus: 2
 Numenius phaeopus: 2
 Numenius arquata:
 Tringa nebularia: 2
 Actitis hypoleucos: 1
 Larus armenicus/cachinnans: 1
 Larus ridibundus >150
 Streptopelia decaocto>20
 Streptopelia senegalensis >40
 Columba livia domestica: 4
 Psittacula krameri: 2
 Agapornis sp. (blue long tail, red head): 2
 Apus pallidus: 5
 Coracias benghalensis: 2
 Upupa epops: 8
 Motacilla cinerea: 1
 Motacilla alba: 9
 Pycnonotus leucogenys: 10
 Pycnonotus cafer: 3
 Turdus philomelos: 2
 Prinia gracilis: 1
 Acrocephalus stentoreus: 1
 Phylloscopus neglectus: 1
 Phylloscopus collybita>10
 Sylvia curruca: 1
 Nectarinia asiatica>20
 Lanius isabellinus: 3
 Corvus splendens: 5
 Sturnus contra: 2
 Acridotheres tristis >20
 Passer domesticus>50

Bye the way, some interesting information about the weather in the Emirates...

You may be interested to know that the last significant rainfall event to the one just experienced in Abu Dhabi Emirate occurred in March, 1997, eight years ago.

There is a 7-8 year cycle (which occurs within a 14-year cycle) which provides higher than average rainfall.

Between 26th December, 2004 and 5th January, 2005, the following rainfall totals were recorded:

ABU DHABI CITY	36.7mm
AL AIN	15.8mm
MADINAT ZAYED	0 mm
GHEWEIFAT (near Saudi Arabia border)	0.2mm

The rain has been patchy and very variable. The largest 24 hour event occurred at Razeen (70km South West of Abu Dhabi City) with 30.4mm (27th December)

Abu Dhabi City and Jebel Hafit (Al Ain) recorded 26.8mm and 19.4mm respectively on New Years day.

For Abu Dhabi City, the event on New Years Day totaled 88% and 30% respectively of the annual total for 2002 and 2003 respectively.

The importance of these rain events for aquifer replenishment in Abu Dhabi Emirate, especially in the Eastern region, cannot be over emphasized

More Rain predicted for this month!!!!